

SCIENCE AND ENVIRONMENTS

Chapter 5

Environmental Control

AGENDA

1

Environment Control

2

Environment Standard

3

International Environment Standard Treaty

4

Thailand Environment Rule and Regulation

ENVIRONMENTAL CONTROL

ENVIRONMENTAL CONTROL

ความหมายของการจัดการสิ่งแวดล้อม

“การจัดการสิ่งแวดล้อม : กระบวนการกระจายทรัพยากรที่สำคัญทั้งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อสนองความพอใจในการนำสิ่งแวดล้อมไปใช้อย่างเหมาะสมในการเป็นปัจจัยหลักและปัจจัยรองในอนาคต”

“การจัดการสิ่งแวดล้อม : กระบวนการใช้สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบโดยการวางแผนดำเนินงาน ติดตามประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการใช้อย่างประหยัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้ให้ได้อย่างยั่งยืนยาวนานตลอดไปและเอื้ออำนวยต่อมวลมนุษยและธรรมชาติให้มากที่สุด”

ENVIRONMENTAL CONTROL

ความหมายของการจัดการสิ่งแวดล้อม

“การจัดการสิ่งแวดล้อม : กระบวนการแพร่กระจายทรัพยากรที่สำคัญทั้งที่เกิดโดยธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น เพื่อสนองความพอใจในการนำไปใช้อย่างเหมาะสมทั้งนี้ต้องเป็นการดำเนินการอย่างมีระบบในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์โดยไม่มีผลกระทบต่อระบบสิ่งแวดล้อมเพื่อจะมีทรัพยากรใช้ได้ตลอดไป”

ENVIRONMENTAL CONTROL

สาเหตุของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์มีจำนวนลดน้อยลงทำให้ไม่เพียงพอกับความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการเพิ่มขึ้นสูงมาก
2. ประชากรโลกเพิ่มขึ้น การพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมโดยใช้ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ทำให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมในการบริโภคสูงขึ้น เป็นผลให้การบริโภคของมนุษย์เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติลดลงและเกิดวิกฤตสิ่งแวดล้อม
3. ทักษะคติ ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างของมนุษย์ทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
4. นโยบายของรัฐบาลบางครั้งมีส่วนทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น

ENVIRONMENTAL CONTROL

หลักการและแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม

1. มุ่งการใช้ทรัพยากรให้ยั่งยืนยาวนาน
2. ใช้ทรัพยากรโดยเพิ่มจำนวนและรักษาจำนวนที่มีอยู่
3. รู้จักการหมุนเวียนทรัพยากรนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)
4. ควบคุมของเสียและมลพิษที่เกิดขึ้น
5. รักษา สงวนปรับปรุง ซ่อมแซม พัฒนาการใช้ทรัพยากร
6. ควบคุมระบบนิเวศให้อยู่ในสมดุลธรรมชาติ
7. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้ดี

ENVIRONMENTAL CONTROL

แนวทางและมาตรการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. การบูรณะฟื้นฟู : การฟื้นฟูสภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมหรือถูกทำลายให้มีสภาพเหมือนเดิมหรือใกล้เคียงมากที่สุด
2. การถนอมรักษา : การอนุรักษ์ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อให้มีการใช้ที่ยาวนาน
3. การส่งเสริมความรู้ : โดยการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับการดำเนินชีวิตหรือระบบนิเวศ เพื่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการช่วยกันป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
4. การนำสิ่งอื่นมาใช้แทน เช่น การใช้ก๊าซแทนน้ำมัน
5. การลดปริมาณของเสีย เช่น การนำสิ่งที่ใช้แล้วมาแปรรูปให้ใช้ได้ อีก และการนำของที่ใช้แล้วมาใช้ อีก

ENVIRONMENTAL CONTROL

ความสำคัญของการจัดการสิ่งแวดล้อม

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม → แนวทางวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม → สามารถพยากรณ์สภาพปัญหา และวางแผนแก้ไขปัญหาก่อนการลงมือปฏิบัติดำเนินโครงการพัฒนาหรือเตรียมแผนไว้ใช้ระหว่างและหลังการดำเนินโครงการ

เพื่อพัฒนาระบบโดยไม่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมหรือให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

**TYPE OF
ENVIRONMENTAL
STANDARD**

ENVIRONMENTAL STANDARD

ISO
14000

ISO
50001

ENVIRONMENTAL STANDARD ISO 14000

มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environment management System) ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด
จากหน่วยงานองค์กรทั่วโลก

วัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรมีความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนา
สิ่งแวดล้อมควบคู่กับการพัฒนาธุรกิจ

มุ่งเน้นในการป้องกันมลพิษและรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และลดต้นทุน
การผลิตในธุรกิจ

Principle of ISO 14000

TERRESTRI
AL
ECOSYSTEM

- การกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม
- การวางแผน
- การนำไปปฏิบัติและการดำเนินงาน
- การตรวจสอบและการปฏิบัติการแก้ไข:
- การทบทวนและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง:

Principle of ISO 14000

การกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร

โดยจะต้องกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับสภาพขนาดและประเภทรูรกิจขององค์กร

ซึ่งนโยบายสิ่งแวดล้อมต้องแสดงความมุ่งมั่นต่อการป้องกันมลพิษหรือลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ

การวางแผน

วางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อมที่องค์กรตั้งขึ้น

โดยกำหนดระเบียบปฏิบัติงานระบุลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม , กำหนดระเบียบปฏิบัติงานพิจารณาข้อกำหนดในกฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีความมุ่งมั่นที่จะป้องกันและลดมลพิษจากการระบุลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม

จัดทำแผนงานสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

Principle of ISO 14000

การนำไปปฏิบัติและการดำเนินงาน

กำหนดโครงสร้างและบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน

เพื่อที่จะให้แผนงานสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการฝึกอบรม เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่บุคลากรในองค์กร เพื่อที่จะควบคุมการปฏิบัติงานให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างน้อยที่สุด

การตรวจสอบและการปฏิบัติการแก้ไข:

องค์กรติดตามและวัดผลการดำเนินงาน โดยเปรียบเทียบกับแผนที่วางเอาไว้ แจกแจงสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เป็นไปตามแผน และทำการตรวจประเมินการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ เพื่อยืนยันความถูกต้องสมบูรณ์ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้

Principle of ISO 14000

การทบทวนและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง:

ผู้บริหารองค์กรทำการทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตาม
ระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ISO 14001

ISO 14001:2015 ฉบับมาตรฐานสากล (IS) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญ 7 ประการ

1. **การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งในกลยุทธ์ขององค์กร:** เพิ่มบทบาทในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ โดยสนใจในการดำเนินการ เพื่อลดความเสี่ยงหรือใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์
2. **ความเป็นผู้นำ:** ผู้บริหารสูงสุดต้องแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารสิ่งแวดล้อม
3. **การปกป้องสิ่งแวดล้อม:** มีความมุ่งมั่นในการปกป้องสิ่งแวดล้อม
4. **สมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อม:** เพิ่มความตระหนักในสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อม โดยการเน้นนโยบาย
5. **แนวคิดวัฏจักรชีวิต:** เพิ่มการควบคุมทั้งทางตรงกับทางอ้อมต่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องตลอดวัฏจักรชีวิต
6. **การสื่อสารที่ดีขึ้น:** มีกลยุทธ์ในการสื่อสารภายในและภายนอกสร้างกลไกเพื่อให้มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
7. **เอกสาร:** เปลี่ยนการใช้คำว่า documents กับ records เป็น documented information และตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

ISO 5001

ISO 50001 คือ ระบบการจัดการพลังงานตามมาตรฐานสากล (Environmental Management System) หรือเรียกอย่างย่อว่า EnMS ระบบแรกในโลกที่พัฒนาขึ้นจากมาตรฐานระดับชาติและภูมิภาคต่าง ๆ มีการประกาศใช้โดยองค์การระหว่างประเทศ ว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization หรือเรียกอย่างย่อว่า ISO)

มาตรฐาน ISO 50001 มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้องค์กรดำเนินการปรับปรุงสมรรถนะพลังงานอย่างต่อเนื่อง **เพื่อลดต้นทุนด้านพลังงาน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ** อื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการพลังงานสำหรับธุรกิจการค้าโรงงานอุตสาหกรรม และองค์กรต่าง ๆ โดยมุ่งหวังในการลดการใช้พลังงานของโลกลงให้ได้ประมาณร้อยละ 60

วัตถุประสงค์การจัดทำ ISO 50001:2011 ในประเทศไทยก็คือ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการพลังงาน รวมถึงลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดต้นทุนด้านพลังงาน และลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ISO 5001 PROCESS

ISO 50001:2011 กับหลักการ PCDA

1. **การวางแผนพลังงาน (PLAN)** : องค์กรดำเนินการทบทวนการใช้พลังงาน กำหนดแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ได้ผลที่จะปรับปรุงสมรรถนะด้านพลังงานให้เป็นไปตามนโยบายพลังงานขององค์กร
2. **การปฏิบัติ (DO)** : องค์กรนำแผนปฏิบัติการต่าง ไปปฏิบัติ ซึ่งครอบคลุมถึงการดำเนินการในด้านอื่น ๆ ที่จะทำให้ระบบการจัดการพลังงานมีความยั่งยืน
3. **การตรวจสอบ (CHECK)** : องค์กรเฝ้าติดตามและตรวจสอบการดำเนินการรวมถึงแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการกำหนดแผนในการเฝ้าระวังและการตรวจติดตามตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อสมรรถนะพลังงาน ซึ่งในการตรวจสอบยังรวมไปถึงการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการพลังงานที่จะต้องทำเป็นประจำทุกปี
4. **การทบทวน (ACT)** : องค์กรดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ เพื่อปรับปรุงสมรรถนะขององค์กรด้านพลังงาน ซึ่งส่งผลให้ระบบมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

BENEFICIAL OF ISO

ประโยชน์ของ ISO

1. ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร
2. ช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการของเสีย
3. ก่อให้เกิดการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
4. สร้างโอกาสและเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันทางการค้า
5. เกิดการใช้ทรัพยากรหรือวัตถุดิบอย่างคุ้มค่า
6. องค์กรได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในคุณภาพ
7. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม

**INTERNATIONAL
ENVIRONMENTAL
STANDARD TREATY**

INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARD TREATY

สนธิสัญญาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

1. กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change - UNFCCC) : เพื่อรักษาความเข้มข้นของปริมาณก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัย ให้ระบบนิเวศเกิดความสมดุล และมีมาตรการจัดการไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารและการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2537
2. พิธีสารเกียวโต (Kyoto protocol) : เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม โดยให้ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งประกอบด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ ก๊าซในกลุ่ม ไฮโดรฟลูโอโรคาร์บอน (HFCs) และเปอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFCs) ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ. 2002

INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARD TREATY

สนธิสัญญาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3. **ความตกลงปารีส (Paris Agreement)** : เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดมาตรการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์และควบคุมอุณหภูมิของโลกไม่ให้เพิ่มขึ้นจนเกินกว่าที่กำหนด รวมถึงกำหนดมาตรการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2559
4. **พิธีสารมอนทรีออลเพื่อการลดและเลิกการใช้สารทำลายชั้นโอโซน (The Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer)** : เพื่อควบคุม ยับยั้ง และรณรงค์ให้ลดการผลิตและการใช้สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน รวมถึงการรักษาชั้นบรรยากาศโอโซนที่เริ่มจะสูญสลายไปเนื่องจากสารเคมีต่าง ๆ ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2532
5. **ความตกลงว่าด้วยกิจกรรมของรัฐบนดวงจันทร์และเทหะในท้องฟ้าอื่น ค.ศ. 1979 (Agreement Governing the Activities of States on the Moon and Other Celestial Bodies)** มีหลักการสำคัญคือดวงจันทร์ และเทหะในท้องฟ้าอื่น ๆ ในระบบสุริยะถือเป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ (Common Heritage of Mankind)

INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARD TREATY

สนธิสัญญาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ อาติ

- **อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทรายและความแห้งแล้ง โดยเฉพาะในทวีปแอฟริกา (United Nations Convention to Combat Desertification in Those Countries Experiencing Serious Drought and/or Desertification, Particularly in Africa – UNCCD):** เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการแปรสภาพเป็นทะเลทราย โดยการสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้า การจัดเตรียมแผนความมั่นคงทางอาหารอย่างเหมาะสม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการแก้ไขปัญหาความแห้งแล้ง ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539
- **อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity - CBD) :** เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้ประโยชน์จากองค์ประกอบของความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเป็นภาคีเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2546

INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARD TREATY

- สนธิสัญญาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ
 - อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora - CITES) : เพื่อควบคุมการค้าสัตว์ป่า พืชป่า กำหนดมาตรการในการบังคับใช้ตามอนุสัญญา โดยมีให้มีการค้าสัตว์ป่า พืชป่า รวมทั้งมีการควบคุม ตรวจสอบการค้าสัตว์ป่า พืชป่า และมีการขนส่งที่ปลอดภัย ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2526
 - อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของโลก (Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage) : เพื่อจัดทำแผนแม่บทในการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม การแสวงหาแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่สำคัญ รวมทั้งมีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อรับผิดชอบ ดูแล คุ้มครองวัฒนธรรมและธรรมชาติ และละเว้นการดำเนินการใดโดยเจตนาที่จะทำลายมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2530

INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARD TREATY

สนธิสัญญาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการจัดการของเสีย มลพิษ และสารเคมีอันตราย อาทิ

1. อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดซึ่งของเสียอันตราย (Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal) : เพื่อควบคุมการนำเข้า ส่งออกและนำผ่านของเสียอันตรายให้เกิดความปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย รวมทั้งป้องกันการขนส่งที่ผิดกฎหมายและช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการของเสียอันตราย ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540
2. อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade) : เพื่อการส่งเสริมความร่วมมือและรับผิดชอบระหว่างประเทศในเรื่องการค้าสารเคมีอันตรายบางชนิด รวมทั้งปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมีและส่งเสริมการใช้สารเคมีอย่างไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติเป็นภาคีเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARD TREATY

- สนธิสัญญาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการจัดการของเสีย มลพิษ และสารเคมีอันตราย อาทิ
 3. **อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants)** : เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โดยการลดและ/หรือเลิกการผลิต การใช้และการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ซึ่งเป็นกลุ่มสารประกอบอินทรีย์ซึ่งย่อยสลายได้ยาก มีคุณสมบัติเป็นพิษต่อมนุษย์และสัตว์ ตกค้างยาวนาน สะสมในสิ่งมีชีวิต และสามารถเคลื่อนย้ายได้ไกลในสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548
 4. **อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท (Minamata Convention on Mercury)** : เพื่อจัดทำแผนจัดการระดับชาติในการควบคุมการปล่อยปรอทสู่แหล่งน้ำและดิน การเก็บกักปรอทอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการพื้นที่ที่ปนเปื้อนปรอท ให้เกิดความปลอดภัยต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติเป็นภาคีเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2560

**THAILAND
ENVIRONMENTAL
RULE & REGULATION**

THAILAND ENVIRONMENTAL RULE & REGULATION

ในการบริหารจัดการภายในประเทศ ประเทศไทยได้ออกกฎหมายหลายฉบับเพื่ออนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา
ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความ
หลากหลายทางชีวภาพ โดยมีกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
2. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
3. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
4. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542
5. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562

THAILAND ENVIRONMENTAL RULE & REGULATION

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 บัญญัติขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาความเสื่อมโทรมของ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ดินเสีย น้ำเน่า อากาศเป็นพิษ ป่าไม้ ต้นน้ำลำธารถูกทำลาย อันเนื่องมาจากการขยายตัวของประชากร การ
ใช้ทรัพยากรอย่างไม่ถูกต้อง และอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมประชาชน และองค์กรเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อม แต่มีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมหรือการรีไซเคิลเศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ใด

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่ออกใช้เพื่อควบคุมดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้เหมาะสม โดยกำหนดให้
แบ่งโรงงานตามประเภทชนิดหรือขนาดโรงงาน กฎหมายกำหนดให้โรงงานจำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกต้องปฏิบัติตามใน
เรื่อง มาตรฐานและวิธีควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การจัดให้มีเอกสารเพื่อการควบคุมหรือ
ตรวจสอบ และกำหนดให้โรงงานปฏิบัติเกี่ยวกับการรีไซเคิลวัสดุเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิต และการห้ามไม่ให้ใช้สารอันตราย
บางอย่างในกระบวนการผลิต

THAILAND ENVIRONMENTAL RULE & REGULATION

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 มีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ และสิ่งแวดล้อมได้ กฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายที่เหมาะสม

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของนักปรับปรุงพันธุ์และบริษัทเมล็ดพันธุ์ และการเคารพถึงสิทธิและผลประโยชน์ที่เกษตรกรควรจะได้รับ เป็นการผสมผสานระหว่างหลักการให้การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ กับหลักการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมที่ปรากฏในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ

พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 เป็นเครื่องมือหรือเอื้ออำนวยต่อการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง ดูแลรักษาฟื้นฟูสัตว์ป่าและแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ